חברת לומדי ש"ס
לחיזוק לימוד הדף היומי

טעימה שבועית בלימוד הדף היומי

מושג תלמודי, מהתלמיד הפרטי גולדות

האם יש ענין להדר טבילה במעיין ?

אבוה דשמואל עביד להו לבנאתיה מקוה ביומי ניסן ומפצי ביומי תשרי מקוה ביומי ניסן סבר לה כרב דאמר רב אמי אמר רב מיטרא במערבא סהדא רבה פרת שמא ירבו נוטפין על הזוחלין והוו להו מי גשמים רובא פרש"י: **מקוה ביומי ניסן** -מקוה מים חיים נובעים בדית ולא היה מניחן לטבול בהרות שבימות הגשמים ירדו גשמים הרבה וחיים שמא ירבו מים שנוטפין מעבדים לתוך הנהר שהם זוחלים ללא חזו להן מקוה להוו להו ספק זבות וכזב כתיב מים חיים: **נכורות נה:**

בשאילת יעב"ץ (ח"א סי' פח) כתב על שיטת רש"י והגאונים, שלאחר שאבות ההוראה שמפיהן אנו חיים לא הצריכו מים חיים, חלילה להעלות על הדעת להורות לאחרים לחומרא בכיוצא בזה, אף שלעצמו אדם רשאי להחמיר, "ואני חושק וחפץ מאד אם יספיק השי"ת בידי ובחסדו יגמור בעדי, לעשות מקוה מים כראוי, גם מטעם אחר כדי להנצל מכמה דקדוקי הלכות שבדיני מקוואות וחששות רבות במקוה נוטפין".

בשו"ת תורה לשמה (סי' שיד) דן במי שדרכו להתנהג תמיד במידת חסידות לעשות תמיד מצוה מן המובחר, האם יש ענין שיוציא הוצאות בשביל טבילה במים חיים. ולאחר שהביא השיטות בזה כתב שאף דלענין דינא אנו נוקטים כדעת **הרמב"ם** (מקוואות פ"א ה"ה) וסייעתו שזבה אינה צריכה מים חיים, מ"מ בוודאי יש בזה מצוה מן המובחר, וכן נראה משיטת רש"י, ומסיים "והטובלת בבאר מים חיים נכון לבה בטוח בטהרתה, ותזכה לבנים זרע קודש זרע ברך השם".

בשו"ת שבט הלוי (ח"ד סימן קכב) כתב ע"ז "ובארצנו הק' דלא שכיחי מעיינות מעולם עשו מי גשמים לכתחילה".